

XXI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Pant, Thinglæsning og Eksekution.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13de December 1871.)

Undertegnede til Prøvelse af dette vigtige Lovarbejde nedsatte Udvalg kan i alt Bessentligt slutte sig til Hovedtankerne i det. Man er enig i, at der er Trang til en Reform af Faltlovgivningen, og man erkjender, at vort Fædreland i denne vigtige Gren af Lovgivningen er blevet noget tilbage for den almindelige europæiske Udvikling, ja endog for vore nærmeste Naboer og Brønder, Sverrig og Norge. Endstjøndt Lovforslaget frembyder mange nye og med nedarvede Begreber og Synsmaader stridende Rettsbestemmelser, tror Udvalget dog, at man ogsaa hos os maa ind paa de Veie, som i næsten alle europæiske Stater mere eller mindre ere indslaaede: Som en Følge heraf er Udvalget, om end for enkelte Medlemmers Bedkommende ikke uden Tvivl angaaende enkelte Punkter, enigt i de vigtige Hovedsætninger, hvori Udcastet mest afviger fra det hidtil Bestaaende, nemlig i den udvidede Udgang til at afkræfte Retshandler, indgaaede i den sidste Tid for Konkursen, naar deres Dyrholdelse vilde være til Forurettelse for Boet, i den lettere Udgang til at faae sin Skyldners Bo bragt under Konkursbehandling, i Kreditorernes Selvstyrelse, i Kraft af hvilken de i Principet gennem deres egne Delegerede, Kuratorer og Kreditorudvalg, bestyre Boet, og i den tvungne Afford, ved hvilken et kvalificeret Flertal af Kreditorer kan bevilge Skyldneren Afflag og Genstand, selv om et Mindretal ikke heri vil samtykke. Ligeledes betragter Udvalget det som et Fremskridt, at Gjældsfaengsel i dets vigtigste Anvendelser foreslaas albeles af-

skaffet, og man er enig i, at vort Fædreland ikke længere bør staa tilbage for de mange fremmede Stater, hvori denne Reform i de sidste Aar er gennemført. Flertallet i Udvalget anser det ogsaa for et legislativt Fremskridt, at Underpant i Løsøre affkaffes, og betragter denne Forholdsregel som staaende i nøie Forbindelse med Gjældsfaengslets Ophævelse, medens dog en Mindrepart paa dette Punkt ikke tror, at det kunne følge Lovforslaget.

De Endringsforslag, Udvalget tillader sig at foreslaa, ere som en Følge heraf for største Delen af underordnet Betydning, sigtende til at udtrykke Lovforslagets Tanker bestemtere og tydeligere eller sigtende til smaa Forbedringer i det. Kun nogle enkelte have en større Betydning. Som saadanne skal man tillade sig at fremhæve, at Udvalget tror at maatte foreslaa en noget større Frihed i Behandlingsformerne, saaledes at det bliver lettere at rette Bestyrelsen af hvert enkelt Bo efter de konkrete Forhold og Omstændigheder, hvorfor det foreslaas, at Kreditorerne skulle kunne vælge flere Kuratorer og i Forbindelse hermed, at de, naar de vælge flere Kuratorer, skulle kunne unblade at vælge Kreditorudvalg, fremdeles at Udvalget foreslaar en noget nøiere og skarper bestemt Kontrol med Kuratorer baade fra Kreditorudvalgets og Stiftertens Side, navnlig med hans Regnskabs- og Kassereisen, og endelig at Udvalget foreslaar en betydelig Lettelse i Udgangen til at faae Afford derved, at Affordforhandlingen kan bringes frem ogsaa paa senere Trin af Boets Behandling, og at en Gjentagelse